

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Caput XIV. Brevis conscientiæ discussio ante pandium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

Jesu Christi, & effusionis sanguinis ipsius, cuius ipse Salvator continuam ulque ad finem mundi Altaris Sacrificium esse voluit commemorationem. Quam proinde oblivisci nulla debet quis ratione.

Quantum ad secundam, sacrificium offert ea ratione, quæ etiam habetur capite superiore. 2. Exhibet ad Elevationes adorationem pro omnibus illis, qui Dominum nostrum in isto mysterio non agnoscunt, neque adorant. 3. Petit suam propriam salutem atque omnium errantium conversionem. 4. *Pater noster* recitat unâ cum Sacerdote.

Quantum ad tertiam, facit communionem spiritualem, rogando Dominum nostrum, ut ipsum illius virtute Sacramenti gratiâ suâ coroboret. 2. Gratias agit suam uniendo intentioni Sacerdotis, orationes in gratiarum actionem dicentis. 3. In fine benedictionem illius, ut filius à patre suo, recipit, fore confusus, ut cum illa ac per factam super illum Sanctissimæ Trinitatis, Patris, Filii ac Spiritus Sancti invocationem gratias è cælo accipiat, ut suis stet promissis, futurum videlicet, ut totus sit Dei.

CAPUT XIV.

*Brevis conscientiæ discussio
ante prandium.*

Duabus de causis discussionem istam instituimus. Prima est, ut renovemus bonum

bonum propositum circa virtutem, quam per illam hebdomadam aut mensē colendam selegimus: Secundò ut, num fortassis in matutini temporis exercitiis nostris aliquid relaxaverimus, agnoscamus. Conscientia sanè illa semper optima non est, quæ pauciora errata agnoscit, id enim provenire quandoque potest ex eo, quòd luminis parum habeat, aut quòd adeo ad illa, quæ facit, non animadvertat. Quin potius Conscientia optima illa est, quæ minimis etiam in rebus sibi ipsi invigilat. Versus sequentes animæ, ad seipsam ut revertatur, usui erunt, eamque ad istam disquisitionem disponent.

*Eccli. 21.
7.*

Qui timet Dominum, Convertetur ad cor suum.

*Thren. 3.
40.*

Scrutemur vias nostras, & quæramus, & revertamur ad Dominum.

*Psal. 18.
13, 14.*

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me, & ab alienis parce servo tuo.

Directio simplici animi elevatione fiet, hac ratione. Immitte, mihi Domine, vel modicum luminis tui radium, ut agnoscam, qua in re in officiis nostris, & istius dimidiæ diei occupationibus deliquerim, malo ut consulam.

Deinde in memoriam nobis revocabimus omnes horas, & omnes præteritæ noctis ac temporis matutini actiones, ut videamus:

Primò circa virtutem, quam colendam accipimus.

1. Utrum mane bonum circa illam propositum elicuerimus,

2. Utrum actus illius, quos Deo polliciti sumus,

mus, exercuerimus, utrum hac in re infideles
aut negligentes extiterimus.

3. Num aliquid dixerimus, fecerimus aut
cogitaverimus, quod illi adverteretur.

4. Utrum exercitii istius memoria, velut im-
portuna, molestiam nobis aliquam attulerit.

*Secundò circa noctis ac matutini temporis
actiones*

Videbimus.

1. Utrum ad surgendum ad matutinas &
orationem expediti fuerimus.

2. Utrum cogitationum primitias Deo de-
derimus.

3. Utrum iaviti, vel tardiùs & post alios ad
chorum nos contulerimus.

4. Utrum illic tædio affecti non fuerimus,
aut officium ut brevius esset optaverimus.

5. Utrum aliò mente evagati non fuerimus.

6. Utrum, quæ nobis agenda erant, prævi-
derimus, vel culpâ nostrâ evenerit aliqua con-
fusio, quæ cultus divini gravitatem turbave-
rit, aut fratrum nostrorum devotionem in-
terruperit.

7. Utrum ad orationem nos ritè præpara-
verimus.

8. Utrum pro debite in illa nos occupave-
rimus, vel potiùs negligentes ac fastidiosi ex-
titerimus.

9. Qualem ex illa fructum perceperimus.

10. Qua devotione sacrum vel audierimus,
vel fecerimus, vel illi ministraverimus.

11. Utrum omiserimus, vel neglexerimus
aliquas in illo, veluti momenti haud adeò
magni, ceremonias.

12. Utrum

12. Utrum omnes actiones nostras ad Deum aut finem debitum direxerimus.

13. Utrum quamprimum fortassis ob respectum humanum fecerimus.

14. Utrum tempus extra cellam divagando, aut minus studiosè in illa fructuoso quodam opere nos occupando inutiliter transegerimus.

15. Utrum speciales preces nostras vocales festinatò, ac modica vel nulla cum devotione persolverimus.

Fructus disquisitionis istius in eo situs est, ut in nobismetipsis de noxis nostris coram Deo ruborem eliciamus, serioque constituamus, in easdem toto reliquo diei tempore ne utquam relabi, dicentes cum Davide: *Observabo me, ab iniquitate mea.* En meam, mi Deus, ingratitudinem atque in divino cultu tuo oblivionem, quam fore promitto, ut emendem, atque exactà circa meipsum vigilantia ea, quæ inconsiderantia aut infidelitate mea amisi, resarciam.

CAPUT XV.

*Mortificationes atque humilia-
tiones in Refectorio.*

Directio: Domine Deus meus, gratias ago tibi, quod superiori meo inspiraveris, ut hanc vel illam Mortificationem publicè subeundam mihi injungeret. Inde intelligo, quantum vis in te deliquerim, nondum tamen me à te repudiari, quin potius tibi probari meum pro noxis admissis tibi faciendū

De
Orati.

facies
mort
gno
rim,
meim
mih
pugn
que
inilla
rem,
ceptu
tu
P
B
juxta
D
oppre
In
seria
Q
probr
E
ejus
li
cont
R
nof